

גל ל יב

בראשות
הרב יגאל כהן ראש
מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

"במקום שיש מחלוקת פשוט תברח משם
זה יקח ממך אנרגיות"

05 הרב יצחק פנגר
מילים
שפורחות ברוח

02 הרב יגאל כהן
דיבור רע על
עם ישראל

06 רגע של סיפור
משפחה מעל הכל

03 הרב משה פינטו
"חינוך" זה לא
"אילוף"

09 יש מזל לישראל
שאין אחד מהם
דומה לחברו

10 הרבנית מיטל דאודי
למה לקיים מצוות?

15 הרב דוד פריוף
נראה מתי
השטר הזה
יחזור אלינו

פרשת תזריע מצורע

אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

עלון מספר
447

לפי "אור החיים"	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסת שבת	19:04	19:03	19:05	19:03
יציאת שבת	19:56	19:54	19:57	19:55
ר"ת	20:49	20:46	20:49	20:46

בירושלים: לנוהגים 40 דק' 18:44

”
אדם שמדבר לשון הרע
ופתאום מקבל צרעת - זה נס.

מאבד הוא את החידושים שמתחדשים למעלה
במתיבתא דרקינא.

והנה, אחר מצות ברית מילה, מיד מגיעה פרשת נגעים: ”אָדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שֹׂאֵת אוּ סִפְחָת אוּ בִּהְרֵת, וְיִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרְעָת, וְהוּבֹא אֶל אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן אוּ אֶל אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים” (ויקרא יג, ב). ישנם שלושה סוגי נגעים: אחד בגוף של האדם, אחד בבגד של האדם, ואחד בבית של האדם. הקדוש ברוך הוא אב הרחמים מביא תחילה את הצרעת על קירות ביתו של האדם, לא מיד על הגוף, קודם כל על הבית. פתאום אדם מגלה בתוך הבית שלו איזה סוג של נגע על הקיר. ואז, אם לא התבונן במעשיו, לא חזר בתשובה, המשיך לדבר דברים רעים - הקדוש ברוך הוא מביא לו נגעים בנגדים, פתאום על הבגדים שלו מתחילים להיות כל מיני נגעים. ואם גם אז עדין לא חזר בתשובה, מביא לו הקב”ה נגעים על גופו. הכל בהשגחה פרטית מאת ה' יתברך.

וכבר נודע (ע' ערכין טז: ובפרש”י) שהנגעים באים על לשון הרע, ואפשר שלכן נסמכה פרשה זו למצות ברית מילה, לרמוז לנו על עניין דיבור לשון הרע על עם ישראל שיש בשניהם. אדם שמדבר לשון הרע ופתאום מקבל צרעת - זה נס. זה אחד הדברים שקרו בדרך פלא כדי להזהיר את ישראל מלשון הרע (רמב”ם, סוף פט”ז מהל' טומאת צרעת). אין לנו היום את הזכות לניסים כאלו, אבל אומר הזהר הקדוש (פרשת תזריע, דף מו ע”ב): במקום שהגוף יקבל את הצרעת, הנשמה מקבלת את הצרעת. וזה הרבה יותר גרוע. אדם שמדבר הרבה לשון הרע, חס ושלום, הנשמה שלו מקבלת נגעים, הנשמה שלו מתקלקלת.

מכאן נלמד, אם אליהו הנביא קיבל עונש כזה שהוא צריך להפסיד את כל החידושים שיש למעלה בעולם העליון, רק בגלל שהוא אמר משפט אחד על עם ישראל - ”כִּי עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”, אם כן בודאי אנחנו צריכים מאוד מאוד להיזהר שלא לקטרג על אף אדם מישראל, רק לדבר דברים טובים. אמנם עם ישראל עושים לפעמים דברים לא טובים, והגם שלפעמים צריך לקנאות קנאת ה', אבל עדין אסור לדבר רע על עם ישראל, אדרבה צריך לסגור טוב עליהם, לדון אותם לכף זכות. כל הרע על עם ישראל. יהי רצון שזוכה להרגיל את עצמנו לדבר תמיד דברים טובים על כל אחד מישראל, ובודאי על עם ישראל בכללותו, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך

הקדוש ברוך: הטוב אתה מאבותיך! יעקב ברוך מפני עשו, משה ברוך מפני פרעה, גם אתה ברוך. מיד עמד אליהו והלך לו להר חורב. נגלה אליו הקדוש ברוך הוא: ”וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה לָּךְ פֹּה אֵלֵיךְ” (יט, ט). אמר לו אליהו: ”קָנָא קְנָאתִי לָהּ אֱלֹהֵי צִבְאוֹת כִּי עֲזָבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” (שם י). אמר לו הקדוש ברוך הוא: לעולם אתה מקנא, קנאת בשיטים על גלוי עריות, שנאמר (במדבר כה, יא): ”פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֹהֶרֶן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקָנָאוֹ אֶת קְנָאתִי בְּתוֹכָם” (פנחס הוא אליהו). פרקי דרבי אליעזר פרק מז), וכאן אתה מקנא. כך אתה מדבר על הבנים שלי? חייך (לשון שבועה), שאין ישראל עושים ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך. מכאן התקינו חכמים שיהיו עושים כסא כבוד לאליהו הנביא מלאך הברית. ע”ש. בעצם, כביכול אליהו דיבר קצת לשון הרע, קצת דברים לא טובים על עם ישראל. גזר עליו הקדוש ברוך הוא, שכל מקום שיעשו ברית מילה הוא יהיה חייב להיות שם, להעיד טוב על ישראל שאכן מקיימים הם את מצות המילה.

כוח הדיבור וכבוד העם

וכתב הגאון הקדוש רבי צבי אלימלך מדינבוב בספר אגרא דפרקא (אות קמו) בשם רבי שלמה מקרלין, שאמר בשם המדרש (כ”ה בשלחן גבוה יו”ד ס”ו רסד ס”ק יב, ולא נודע מקורו. וע’ תוס’ פסחים קיד. ד”ה ואין), שבשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לאליהו שיצטרך להיות בכל ברית מילה שבישראל, אמר אליהו: ריבוננו של עולם, אתה יודע שאני מקנא לשמך יתברך, הנה אם יהיה בעל הברית בעל עבירה לא אוכל לסבול להיות שם, והבטיחו ה' יתברך שיכפר לבעל הברית, ואז יהיה ריקן מעבירות. והשיב אליהו עוד: אפשר יהיה המוהל בעל עבירה, הבטיחו ה' יתברך שיכפר גם לו. השיב עוד: אפשר יהיה הקהל העומדים שם בעלי עבירות ולא אוכל לסבול, הבטיחו ה' יתברך שיכפר לכל הקהל. ע”ש. (לכן מעלה גדולה להרהר אז בתשובה).

ויש להבין, מה עונש יש בזה לילך לכל ברית מילה ולהעיד טוב על ישראל? מבאר רבינו שמואל פרימו זלה”ה בספר אמרי שפר (פרשת פנחס, דף לא ע”ב), שעונשו הוא שמפסיד בזמן ההוא שנמצא בברית את החידושים הנאמרים בישיבה של מעלה מפיו של ה' יתברך. וכן כתב הרב חיד”א (מראית העין יכמות צו. חומת אנך תהלים סא) בשם מהר”ר יעקב צמח, שעונשו של אליהו שבזמן שהוא למטה בברית המילה

הרב יגאל כהן

ראש מוסדות יביע אומר
וארגון ענפים

דיבור רע על עם ישראל

”דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר,
אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָּה זָכָר...”
וביום השמיני ימול בשר ערלתו”
(יב, ב-ג)

בתחילת פרשת תזריע נצטווה עם ישראל במצות ברית המילה. כל אדם שנולד לו תינוק חדש, מצווה אותו התורה: וביום השמיני ימול בשר ערלתו” - לעשות לו ברית מילה. וזו מצווה יקרה מאוד שכל ישראל, ללא יוצא מן הכלל, מקיימים אותה (מלבד בודדים לגמרי). ועליה אמרו רבותינו זכרונם לברכה (גדרים לא): גדולה מילה - שאלמלא היא לא ברא הקדוש ברוך את עולמו, שנאמר (ירמיה לג, כח): ”כֹּה אָמַר ה' אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי”. ועוד אמרו (גדרים לב): גדולה מילה - ששקולה כנגד כל המצוות שבתורה, שנאמר (שמות לד, כז): ”כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֵת יִשְׂרָאֵל”. בכל מעמד ברית מילה נוהגים להלכין שני כסאות, אחד - שעליו יישב הסנדק, והשני - אומרים שהוא לאליהו הנביא: ”זה הכסא של אליהו הנביא זכור לטוב מלאך הברית שיתגלה עלינו במהרה בימינו, אמן”. אם לא אומרים כן - אליהו הנביא לא בא (וזהו הקדוש פרשת לך, דף צג ע”א). מה העניין של אליהו הנביא בברית מילה? אומרים רבותינו במדרש (פרקי דרבי אליעזר, סוף פרק ט), שבתחילה היו ישראל נוהגים למול בניהם, עד שנחלקו לשתי ממלכות - ממלכת יהודה וממלכת ישראל (אפרים). זה היה זמן שעם ישראל היה במצב לא טוב, ומלכות אפרים מנעה מהם את מצות המילה. עמד אליהו הנביא זכור לטוב וקנא קנאה גדולה, עד שנשבע לשמים שלא להוריד טל ומטר על הארץ: ”וַיֹּאמֶר אֵלֵיךְ הַתִּשְׁבִּי מִתְּשִׁבִי גִלְעָד אֶל אַחָב, חִי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיךְ אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טָל וּמָטָר כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי” (מלכים א' יז, א). שְׁמַעָה כֵּן אִיזְבֵּל אִשְׁתּוֹ שֶׁל אַחָב וּבִיקֶשָׁה לַהֲרוֹג אֶת אֵלֵיהֶם, עַמֵּד אֵלֵיהֶם וְהָיָה מִתְּפַלֵּל לִפְנֵי ה'. אָמַר לוֹ

הצטרף להפצת
עלוני השבת
ותן לעוד משפחות
ליהנות מהתוכן
ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

יגל גם לבנים

עלון "יגל ליבי"
מלא בתכנים מחזקים ומשמחים,
מכניס אור לבית
ומחמם את שולחן השבת

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו שליט"א
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

"חינוך" זה לא "אילוף"

חינוך של ילד אינו דומה לאילוף של בעל חיים, אלא הינו תהליך עמוק של בניה והבנה בדרך שבה הוא הולך. נאמר **"חֲנוּךְ לְנֶעֶר עַל פִּי דָרְכּוֹ"** (משלי כב, ו), שחינוך אמיתי הוא התאמה אישית לטבעו ולדרכו הייחודית של הילד, וזהו חינוך שבונה שורשים עמוקים, לא רק ציות זמני, ומאפשר לאדם לחיות חיים של משמעות נאמנה לעצמו.

זהו תהליך שבו ההורה או המחנך נוטע ערכים, מידות ותבונה, מתוך כבוד והתחשבות בנפש הילד ויכולותיו. שלמה המלך, בחוכמתו, מדגיש שמטרת החינוך היא לא לכפות או לשבור את רוחו של הילד, אלא להוביל אותו בדרך שתישאר עמו גם בבגרותו. כך, שאכן החינוך התורני הוא אמנות של השראה והעצמה, ולא תרגיל של שליטה או ציות בלבד. וכאשר מחנכים את הנער בדרך שמתאימה לו, הוא סופג את הערכים והתובנות באופן טבעי, עד שהם הופכים לחלק ממנו. כך, גם כשיגיע לזקנה, הוא לא יסטה מאותה דרך, מפני שהיא נבנתה מתוך התאמה אמיתית למי שהוא.

...לא לכפות או לשבור את רוחו
של הילד, אלא להוביל אותו בדרך
שתישאר עמו...

משל למה הדבר דומה, לאב שהיו לו שני בנים, הגדול היה זריז ואינו יכול לשבת במקום אחד יותר מרגע קט, והקטן יותר רגוע ונחתן, איטי ומתהלך בצעדים מדודים, האב החכם כיון כל בן לאפיק המתאים לו לפי הנתונים שלו, לבן הגדול הזריז וכולו אש בוערת, מינה אותו לנהל קרן גדולה של חסד וחלוקת מזון לנזקקים ואכן שם פעל גדולות ונצורות, וזריזותו הייתה לו אבן עזר להשיג את מטרותיו ביתר שאת. ואת הבן הצעיר הנחתן הרגוע והשקול שם אותו בין לומדי התורה, וחבש את ספסלי בית המדרש ומידותיו והנתונים האישיים שלו היו לו לאחיעזר להתמיד בלימודו לעלות ולהתעלות.

וזו כוונת שלמה המלך באומרו **"חֲנוּךְ לְנֶעֶר עַל פִּי דְרָכּוֹ"**.

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

להאמין נכון בנו ובילדים

אנו נמצאים בימים של ספירת העומר, ימים של התבוננות. הייתי פותח בשאלה רטורית, מה לדעתך צריך לצאת מהילד הבא: ילד שגדל במשפחה שביוזו אותו, השפילו אותו במילות הגנאי מהנמוכות שבלקסיקון, היה העבד של בני הבית בכל מובן המילה, גדל בלי בית ספר, בלי כלים לחיים... מה אמור לצאת? 'עברייני צמרת'...

וכעת נשבור את המיתוס בהוכחה פשוטה מההיסטוריה היהודית, הלא הוא דוד המלך כל מה שאמרתי ועוד ועוד הוא עבר בחייו, הוא יכול היה לומר, כל מי שמסביבי אשם בדרכי, ובכך היה מתנחם נחמת שוטים, אבל בעצם היה קובר את מלך ישראל, את ספר התהילים, את מלך המשיח.

אבל דוד המלך לקח את זה למקום אחר לגמרי. הוא רומם את עצמו, הוא הגיע לדרגה של רגל רביעית במרכבה העליונה, הוא נעים זמירות ישראל, חיבר את הספר שמלווה את כל העם היהודי לכל מקום ובכל שעה בעולם. הסיבה לכך נעוצה בזה שדוד המלך הבין דבר אחד: יש לי בחירה עצמית, ואני לא תולה שום דבר בסביבה שלי, אלא הכל תלוי בי.

הבה ונתבונן כמה פעמים אנו אומרים לעצמנו ובפרט לילדינו (או בפה או בלב) זה אני... אני לא יכול להשתנות כי... אבל, ידידי, זו טעות ביסודה, כי אנשים לא מתבוננים, אלא מקבלים את הדברים כפשוטם, כיון שהעולם מסתכל על זה בצורה כזו.

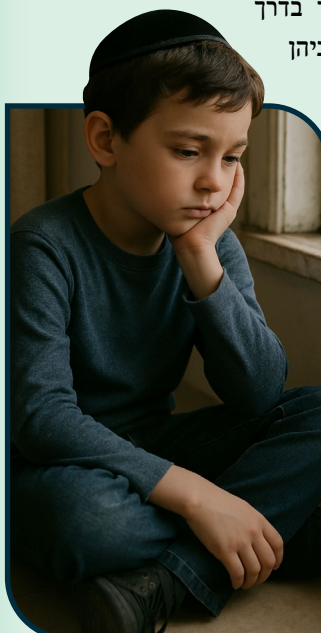
אבל דע לך אחי שהיהדות מסתכלת על זה בצורה שונה ואמיתית, לכל אדם באשר הוא יש בחירה האם לבחור בטוב או ברע, וגם המחשבה שהילד שלך נולד עם טבעים כאלה ואחרים ולכן הוא לא יכול לצאת ת"ח - איננה נכונה.

ויש במאמר זה לפתוח לנו נתיב ואור בדרך

עבודת ה', ולא לתת לכל מיני כפירות למיניהן להסיט אותנו ולומר לנו "אתם לא מסוגלים, אתם לא יכולים, כי..." אלא להיפך, אנו צריכים לדעת שכל מה שהקב"ה עושה עמנו זה לטובה, והקשיים באו בעצמם להעצים בתוכנו דבר אחר לגמרי, לגלות כוחות שטמונים בתוכנו, להפוך להיות עובדי ה' באמת ובתמים (כלי לחפש אשמים...).

לכן הבה ונאמין בזה שהילד שלנו הוא אחד מתלמידי החכמים בדור הבא, וגם נאמין בעצמנו שאנחנו יכולים להעפיל גבוה.

שבת שלום ומבורך

שמירת הלשון
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

אל תונו איש את-אחיו (ויקרא כ"ה, י"ד)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי יקר המתגורר בחו"ל, שחפץ לדעת בדיבורו היכן הוא הגבול, מתי מותר לומר לשון הרע לתועלת, ומתי באיסור היא גובלת. יש לו דוד ירא שמים אדם מורם מעם, שוקד על התורה ממש תלמיד חכם, שבא לזכות את הרבים בארץ נכר, לקרב את ישראל לאביהם בכל מה שאפשר. והשנה זיכה אותו ה' את דודו לארח, ובזמן הזה כל ביתו פורח וזורח. בשמחה גדולה הכניסו לתוך

ביתו, כי יודע שה' יתברך תמיד איתו. יום אחד קנה הדוד מהחנות של המפעל, בבעלותו של יהודי סוחר מפולפל, והאם קנה במחיר טוב - אותי הוא מיד שאל. בחנות המפעל יש מחיר קבוע, ואינו משתנה פעמיים בשבוע, אך במחיר שבו הוא קנה עשה לי זעזוע, כי בדיוק כזאת חליפה קניתי שם

לפני שבוע במחיר הידוע. הסוחר פשוט הונה אותו בכמה מאות שקלים, ומי יודע אם אינו עושה כן גם לשאר המבקרים. אמנם סכום ההונאה הוא פחות משתות, אך דבר כזה לא יתכן שיקרה באותה חנות.

מתי מותר להסתיר את האמת?

עניתי לו שכך הדין: פחות משתות המקח קיים, כך נפסק בשו"ע (סי' רכ"ז ס"א) חוק הוא לעולם. ולכן אסור לומר לדוד על הפסד ממנו, וה' יתברך ישלים לו חסרונו. כיון שעל פי דין תורה המקח קיים, אף שהיתה כאן הונאה ומחיר מוגזם. ואם ילך ויאמר לדוד את המחיר האמיתי, יעבור על איסור רכילות באופן שרירותי. ואף שהדוד שאל אותו אם זהו המחיר, את האמת בנידון שלנו צריך ממנו להסתיר. ויותר מזה לימדונו חז"ל במסכת כתובות (דף י"ב), דבר מאוד מדהים שמצווה לנו לעשות, שבאופן כזה שעל פי דין המקח הוא קיים, ואינו יכול לחזור ממנו בשום אופן בעולם, מצווה לומר לקונה, מילה טובה על החליפה, וישבח אותה שהיא מאוד יפה (הלכות רכילות כלל ט' הלכה י"א וי"ב).

נזכה תמיד להזהר בדיני ממונות, ואף אחד מעם ישראל לא להונות.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

האם נשים חייבות בברכת הגומל?

נשים חייבות בברכת הגומל כמו הגברים, וגם הן צריכות

לברך ברכה זו בפני עשרה גברים, ולכן אישה שילדה לאחר שיצאה מבית החולים ומרגישה טוב, תלך לבית הכנסת ותברך בעזרת הנשים באופן שהגברים שבעזרת הגברים ישמעו את הברכה, או אם עושים מסיבה באולם או בבית להולדת הבן או הבת, ויש שם עשרה גברים יכולה לברך שם.

אבל הבעל לא יכול לברך בשביל אשתו, אלא היא צריכה לברך.

(ברכי יוסף סי' ריט סק"ב, שו"ת אגרות משה או"ח ח"ה סי' יד, הליכות עולם ח"ב עמ' קעא).

ברכת 'בורא נפשות' האם צריך לברך בעמידה או בישיבה?

מותר לברך ברכת בורא נפשות גם בעמידה וגם בישיבה (בשונה מברכת המזון או מעין שלוש שצריך לברך בישיבה).

(שו"ת משנה הלכות מהודרא תניינא ח"א סי' קג, שו"ת רבבות אפרים ח"ו סי' עז)

האם מותר לשחק כדורגל בשבת?

אסור. ולקטנים יש מקום להקל.

(ש"ע סי' שח סעיף מה. חזו"ע ג עמ' צט, וע"ע בשו"ת הראשון ציון

ח"א עמ' צב. ובחזו"ע שבת ג עמ' לב ושם עמ' ק ודו"ק)

פרי שיש עליו לחות מן האדים שבמקרר האם נחשב כדבר שטיבולו במשקה?

לא. (משנה מכשירין פ"ב מ"א, שו"ת אבן ישראל ח"ח סי' יג. ילקו"י

הנד"מ ברכות עמ' קלז)

ילד שאל את אימא שלו: "אימא ממי קבלתי את האינטליגנציה שלי?" ענתה האם: "מאבא, כי האינטליגנציה שלי עדיין איתי..."

לפעמים אנחנו חושבים שאנחנו מצחיקים, אבל בפרשתנו, פרשת תזריע-מצורע, מועלה הנושא של לשון הרע, ותורת המצורע - שמוגדר כמוציא שם רע. הבה נראה איך זה קשור לכל אחד מאתנו.

אם ארצה לסכם מה זה לשון הרע במשפט אחד, זה יהיה "לדבר בגנות אדם אחר". לשון הרע הינה בכל צורת תקשורת. זה יכול לבוא בצורה הקלאסית של דיבור, אבל גם בכתיבה, לדוגמא ברשת.

בעולם הרשת אנשים מעלים תמונות שלהם, הגיגים, רעיונות - ומחכים לתגובה. פה מגיע החלק שלנו. לפעמים אנו לא אוהבים את מה שהם מעלים, או איך שהם העלו, ואנו מגיבים להם. שלא כמו בכלי המדיה האחרים - עיתונות, רדיו, טלוויזיה, בהם אמורה להיות מערכת בקרה כלשהי על ההתבטאויות, ברשת זה לא כך. כל אחד יכול לכתוב כאוות נפשו מה שהוא רוצה, על מי שהוא רוצה. אין אפילו חובה שידעו שזה הוא, וממילא הוא מרגיש חופשי יותר להשתלח, לזלזל, לפגוע, ולהעליב את השני.

חז"ל לימדו אותנו ש"המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא" (מסכת בבא מציעא דף נט). בלי להפחיד או לייאש, אבל תחשבו לרגע - אתה מעלה תגובה, מבזה ומזלזלת, וכל העולם רואה את זה. תחשבו על האנשים מהצד השני. לפעמים כותבים דברים במקומות שהאדם לא יכול למחוק את התגובות, וממילא גם אם כתבו עליו משהו לפני מספר שנים - אני יכול לראות. ***

ישנו סיפור מפורסם, שנעדכן אותו לימינו - על אדם שהגיע לרב וסיפר לו שפרסם ברשת פוסט פוגעני ומעליב על אדם מסוים, והפוסט קיבל אלפי שיתופים והפך להיות ויראלי. ועכשיו הוא רוצה לתקן, ומה עליו לעשות? אמר לו הרב: "לך ותפזר את כל הנוצות ברחבי העיר, ומחר תנסה לאסוף את הנוצות...". כל אחד מאתנו מבין שהדבר בלתי אפשרי, שכן כל נוצה עפה למקום אחר ואין לנו שליטה עליהן. אמר הרב: "להבא תבוא לשאול אותי לפני, לא אחרי..."

הבה ניקח על עצמנו במשך שבוע, בלי נדר, לא לכתוב שום תגובה פוגענית ומעליבה. ולהיפך, לכתוב תגובות מחזקות, מעודדות ומפרגנות, ויתקיים בנו הפסוק: "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה".

"המילים שלנו הן השתקפות של הנשמה שלנו. כשאתה מדבר, ודא שאתה משאיר בעולם הד נעימות ולא רעשים צורמים."

סיפורו האישי של דניאל הייתי צריך ליפול כדי לבחור באמת

קוראים לי דניאל.

נולדתי בבני ברק, בבית חרדי ליטאי. אבא אברך, אמא מורה בסמינר.

כל החיים שלי היו מסודרים - חידור טוב, תלמוד תורה חזק, אחר כך ישיבה קטנה מהשורה הראשונה.

הייתי "ילד של מערכת", תמיד עם חיוך, תמיד במקום הנכון, אומרים עליי שעתידי מובטח. אבל בפנים - הלב שלי לא היה שם.

בישיבה קטנה התחיל להיות לי קשה. הלחץ, הציפיות, ההשוואות - זה פשוט חנק אותי. לא העזתי לדבר. כלפי חוץ המשכתי להחזיק תדמית. אבל בשקט, התחלתי לחפש בריחות.

מישהו בישיבה "סידר" לי פלאפון עם פרצה. לא משהו רציני, רק סקרנות - ככה שיקרתי לעצמי. אבל זה משך אותי פנימה. פתאום ראיתי עולם אחר - נוצץ, קל, מבלבל. הייתי שם בלילות, וביום עם גמרא פתוחה מול עיניים כבויות. ככל שהעמקתי בזה - כך התרוקנתי יותר. לא רציתי לפרוש, אבל גם לא יכולתי להחזיק. הרגשתי שאני חי בשני עולמות, ובשניהם אני נכשל, נופל וממתיאש מעצמי, מהחיים בכלל.

אז הגיע הרגע ששינה אותי. המשגיח שלי בישיבה קרא לי לחדר שלו, נכנסתי לאט לחדר, כולי במחשבות והרהורים מה הוא הולך לומר לי, אך הוא - לא צעק, לא גער. רק הסתכל לי בעיניים אוהבות ואמר:

"דניאל, תזכור את זה לתמיד. אתה בן של מלך."

אני לא יודע להסביר למה - אבל המילים שלו נכנסו לי ללב. אולי בגלל שהוא באמת האמין בי. ביקשתי לצאת לזמן מה מהישיבה. הגעתי לישיבה בחוץ לארץ, מקום שמקבל בחורים שבורחים, אבל לא מוותר להם.

למדתי שם כמו ילד קטן, בלי יומרות, בלי לחץ. רק אני, הגמרא, והלב שלי שמתחיל לחזור לנשום. התחלתי להתפלל. באמת. דיברתי עם ה', בלי מילים גבוהות. רק: "אבא, תעזור לי לחזור הביתה."

לאט לאט - חזרתי. היום אני שוב בישיבה רגילה, לומד טוב, חי עם חיבור. אבל הפעם - זה שלי. לא כי מצפים ממני. לא כי כולם עושים. אלא כי אני בחרתי בזה. אם יש מסר אחד שאני רוצה להעביר אליכם:

"אין אדם שנופל - סתם. לפעמים, רק כשאנחנו בתחתית, אנחנו באמת יכולים לבחור לעלות. אם נאמין שהקב"ה איתנו - גם בתוך הבוץ - נקום חזקים יותר."

150 שיעורים נבחרים של הרב יגאל כהן

עכשיו > בדיסק און קי

מלאים בהגשמה עצמית • מומיביציה
טיפול בדיכאון וחרדות • זוגיות טובה

לפרטים > 03-6-225-225

**הגיע
מלאים
מחל**

נותן לו לעשות את העבודה שלו וללכת. הוא תמיד נשאר שם, מקשיב לכל ילד, שומע על הקשיים שלו, מסביר, מחנך ומייעץ לכל תלמיד. לעיתים זה על חשבון ארוחת הבוקר שלו, לעיתים על הפסקת הקפה לה הוא מחכה מ7 בבוקר, ופעמים רבות אף מעבר לשעות הלימודים כשאחד הילדים ניגש אליו בסוף היום עם מקרה חדש שקרה לו והוא רק רוצה לשתף ולשמוע מה המורה אומר... אם זה אפשרי.

וזה אפשרי... תמיד זה אפשרי אצלו. הוא מעולם לא סרב לילד ולא נתן הרגשה של דחייה. הוא גם לא היה מסוגל להגיד בצורה יפה ופשוטה שהוא ממש מצטער אבל הוא חייב ללכת הביתה ובשמחה מחר בהפסקה הוא יישב ויקשיב לכל מה שצריך... המשפט הזה מעולם לא יצא מהפה שלו והתלמידים ידעו שהוא תמיד שם בשבילם, בכל רגע נתון.

הימים חלפו, עברו כמה שנים בהן הספיק להתחתן ונולדו לו ילדים משלו, אבל את המנהג הקבוע הזה הוא לא הצליח לשחרר. הוא היה חוזר בכל יום מותש לביתו, אחרי שמונה שעות של לימוד פלוס כמה שעות אקסטרה של התעניינות בתלמידים והקשבה לכלל בעיותיהם. פעמים רבות הוא היה חוזר לביתו כשילדיו הקטנים כבר ישנים והוא לא הספיק לדבר איתם מילה אחת במשך היום... אשתו ניסתה כמה פעמים לדבר על ליבו, להגיד לו שיריד מהעומס הזה שגורם לו להיות עייף בזמן המשותף שלהם, אבל הוא לא היה מסוגל.

עד שיום אחד, כשהגיע יוסף לדבר איתו בסיום השיעור האחרון, הוא התיישב כהרגלו על הכסא, מבטו נינוח ומקשיב כאילו אינו ממהר לשום מקום, ושאל אותו בחיבה... "כן יוסף הצדיק, מה בפיך? מה יושב על ליבך? אני כאן כדי להקשיב לך"

ויוסף פתח את פיו, דיבר ושפך את כל אשר על ליבו. "אבא שלי אדם מדהים, הוא אבא מסור ואוהב, הוא קונה לנו כל מה שאנחנו צריכים, הוא מפנק אותנו במתנות בלי גבול, תמיד יש לו מילה טובה עבור כל אחד מאיתנו והוא אוהב אותנו אהבה רבה. אבל כל הדברים האלו קורים רק בזמן שאבא לא בעבודה. וזה כמעט לא קורה. אבא יוצא מהבית הרבה לפני שאנחנו קמים וחוזר הרבה אחרי שאנחנו ישנים. כשהיינו קטנים היינו שואלים את אמא איפה אבא? אבל היום כבר התרגלנו...את אבא אנחנו רואים רק משבת לשבת וגם אז הוא כל כך עייף מהשבוע האינטנסיבי שעבר עליו שהוא ישן רוב הזמן... רק בחופשים אנחנו זוכים לראות אבא חיוני ושמח אבל זה לא

הוא מצא את עצמו עומד מול 30 ילדים קטנים שנושאים אליו עיניים קשובות. והוא התחיל, בקולו הגבוה והסוחף הוא ריתק אותם בשיעורים מאלפים. הילדים אהבו אותו כמו שלא אהבו אף מורה אחר, הוא הצליח לגרום למשמעת מלאה בכיתה, ולרתק את הילדים בידע חשוב ובסיפורים מחנכים. המנהל היה מרוצה ממנו בצורה לא רגילה והכניס לו עוד ועוד שעות לתפקיד עד שהגיע למשרה מלאה.

אבל את הכוחות הרבים שזה סחט ממנו הוא לא צפה מראש. היו שאמרו לו, אתה צעיר... כל החיים לפניך... מה דחוף לך ללכת למשרה כזו תובענית ואינטנסיבית, קודם תקים משפחה, תראה מה זה ילדים בעצמך, ואח"כ תתקדם הלאה.

אבל הוא לא היה עשוי מהזן הזה שמקשיב לאחרים. הוא לא נתן לאף אחד להוריד אותו מהחלום שלו ובכוחות עצמו הלך וסלל לו את הדרך עליה חלם תמיד.

והיום, הוא אמנם לא מתחרט על שלא הקשיב להם, אבל בהחלט מבין את טענותיהם.

האופי המסור והמרחם שלו לא

העיניים התכולות חסרות האונים הביטו בו במבט מתחנן. אותן עיניים, שבכל פעם שהיו זקוקות לעזרה או לחיבוק היו ניגשות אליו ונותנות בו את המבט הזה. המבט שהוא לא הצליח לעמוד בו. 'אבל אתה רק מורה. אתה לא אחד מההורים שלו, אפילו לא מהמשפחה הקרובה. אתה לא מחויב לעטוף אותו בחום בכל פעם מחדש'. נזף בו קול בראשו. אבל הוא לא מסוגל, הוא יודע שאם לא הוא, מי יודע אם יש מישהו שכן יעשה זאת.

והוא חיבק, ואמר מילים טובות, והוציא את כל האנרגיה שעוד נותרה בו כדי לעודד, להרגיע, לנחם. וכמו תמיד הוא חזר הביתה מרוקן, חסר כוחות.

המורה שבתוכו

כבר מאז שהיה ילד קטן ידע שכשיגדל יהיה מורה. השליחות הזו, ללמד ילדים קטנים ולהכניס בהם ערכים חשובים, עניינה אותו תמיד. כשהגיע לגיל 18 הוא החליט שהוא עושה מעשה, וכך, בלי השכלה בסיסית, בלי תואר בחינוך או לימוד כלשהו, הוא עבר בין בתי הספר השונים בעיר וניסה את מזלו. הציע מועמדות להיות מורה, אפילו מחנך אם אפשר. הרבה נשבו בקסמו, הייתה לו האנרגיה והכריזמטיות שלא רואים בכל מקום, מהרגע שנכנס לחדר ופתח את פיו.

הוא קיבל כמה הצעות מפתות מכמה בתי ספר בעיר ונדהם לגלות שגילו הצעיר לא היווה לו מכשול בקבלת התפקיד.

וכך, בגיל 18 וחצי כשהחלה שנת הלימודים,

משפחה מעל הכל

הוא רק רצה לעזור לילדים
אבל שכח את שחשוב לו מכל

משולחן רבנו

ראש מוסדות
"יביע אומר"
וארגון "ענפים"

לכבוד מורנו ורבנו
לכבוד מורנו ורבנו
ועטרת ראשנו שליט"א.

רציתי לשאול לכבוד הרב שליט"א, האם
מותר לעשן בבית כנסת, וכן האם יש חילוק
בין סיגריות רגילות לאלקטרוניות.
בתודה מראש אביתר לוי פתח תקווה

לכבוד ידידי ורעי הרב אביתר לוי שליט"א.
פתח תקווה.

אודות שאלתך האם מותר לעשן בבית
הכנסת. הנה בשערי תשובה (סי' קנד
סק"כ) כתב שעישון הוא בכלל אכילה
ושתיה, וכמו שאכילה ושתיה נאסרו בבית
הכנסת, כך גם העישון, ורק בבתי מדרשות
שחכמים ותלמידיהם קובעים בהם ישיבה
ללמוד וללמד ומרגישים שהם צריכים
לעשן טבק בזה אין להטריחם לצאת לחוץ
כדי לעשן משום ביטול בית המדרש. וכ"כ
הגאון ר' חיים פאלג' בספר חיים (סי' מה
אות ה). וכ"כ בשו"ת שאילת יעב"ץ (ח"ב
סי' ט דף י"ע"א). וכ"כ הרב כה"ח (סי' קנא
סק"י). וכן פסק מרן רבינו עובדיה זצ"ל
בשו"ת יחוה דעת (ח"ב סי' יז).

והוסיף מרן הרב עובדיה זצ"ל שם בסוף
דבריו, שמכל מקום אם לומדים שם
שיעור בהלכה או בתלמוד מותר למי
שרגיל בהרבה בעישון לעשן בשעת
הלימוד. והוא כמו שנוהגים לכבד אותם
בכוסות תה או קפה. והיינו שבין בבית
הכנסת ובין בבית המדרש באופן כזה יש
להתיר, ואף שהשערי תשובה כתב בית
המדרש הוא לאו דוקא אלא הוא הדין
בבית הכנסת, וכן מתבאר בדבריו בספרו
הליכות עולם (ח"א עמ' רסד-רסו) עיין
שם בדבריו.

אלא שאין להתיר העישון אלא במקרה
בו אין הדבר מפריע לאף אדם אחר אבל
במקרה בו העישון מפריע לאנשים
אחרים, הדבר אסור בהחלט, כיון שהוא
מצער ומזיק לאנשים אחרים.

החותם בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

דמעות של ילד קטן שרק רוצה עוד זמן עם
אביו!!!

טוב מאוחר - מלעולם לא

אבל המילים לא יצאו לו מהפה, מילותיו של
תלמידו היו כסכין חדה בלב, וכל מילה נוספת
סובבה את הסכין עוד סיבוב ועוד אחד, עד
שהכאב היה בלתי נסבל... לראשונה בחייו
הבין המורה המסור מה ההשפעה של העבודה
האינטנסיבית שלו על ילדיו, הוא דמיין בעיני
רוחו את בנו הקטן בן השבע יושב עם המורה
שלו ומספר לו את אותם דברים. הוא לא היה
מסוגל להכיל את הכאב ורצה באותו רגע לרוץ
הביתה, לחבק חזק חזק את בנו ולהבטיח לו
שזהו. לעולם לא עוד. הוא מבטיח לחזור בכל
יום בשעה הגיונית ולהקדיש את הזמן לילדיו.
'לעיתים התלמידים שלנו הם כמראה עברוננו',
חשב לעצמו בדרכו הביתה בעודו נכנס
למכולת לקנות שוקולד מפנק עבור אשתו
וילדיו, 'וטוב מאוחר מלעולם לא'.

מצליח לחפות על שאר ימות השנה בהם הוא
לא נמצא."

התלמיד לא הבין למה דמעות רותחות זולגות
מעניניו של המורה. הוא הכיר אותו כאחד
שמקשיב ואף לוקח לליבו את בעיותיהם של
תלמידיו אבל לא חשב שעד כדי כך. "וזה
כואב לי, המורה. אני רוצה יותר זמן עם אבא.
אני צריך יותר זמן עם אבא. אני מרגיש שאני
מפספס את השנים היפות שלנו יחד... אולי
למורה יש עצה בשבילי?? איך לפנות אל אבא
ומה בדיוק להגיד לו???" בטח שיש לו!! הוא
רצה לצעוק. תיגש לאבא שלך. תנער אותו
מהבועה שהוא נמצא בה!!! תראה לו מה הן

כשהיינו קטנים היינו
שואלים את אמא
איפה אבא?
אבל היום כבר התרגלנו...

דרך הרב מאיר כהן
רב קהילה באור יהודה

ה' רוצה להטיב

ברבותינו ז"ל מספרים (ברכות י' ע"א) על אנשים בריונים שהיו בשכנותו של רבי מאיר, והיו מצערים אותו הרבה. היה רבי מאיר מתפלל שימותו. אמרה לו ברוריה אשתו, מדוע אתה מבקש שימותו, בגלל שכתוב בפסוק (תהלים קד', לה) "יתמו חטאים מן הארץ" כי טוב לעולם בכליון הרשעים. אולם לא כתוב חוטאים אלא חטאים, ויש להתפלל לכליונה של הרישעות ולא של הרשע.

יש במעשה זה מוסר השכל גדול: אנשים רשעים שמתעסקים לא עם סתם אדם, אלא עם קודש קודשים רבי מאיר בעל הנס זיע"א. ואם הגיע למצב שהוא רוצה להתפלל שימותו, זאת אומרת שלא סתם ציערו אותו, אלא עשו ממש צער גדול עד שהגיע למצב שרצה שימותו. ואפילו הם, שבו בתשובה. ומלבד זה למדנו, שה' יתברך לא רוצה שימות החוטא, אלא שילך בדרך הישר והטוב, ה' רוצה להיטיב לבריותיו ולא חלילה להיפך.

מרקחת של ורדים

מעשה ארע לפני כשבע מאות שנה בזמן הרמב"ן (מובא בספר חמדת ימים אלול פרק ה'): אדם אחד היה רשע גמור ורע מעללים, וידע בעצמו שתשובתו קשה להתקבל. פעם שאל בשחוק את המקובל האלוקי רבי משה די ליאון זיע"א האם יש תשובה למכתו? ואמר לו שאין תשובה. אלא אם יקבל עליו מיתה לכפרת עוונותיו.

שאל: ואם אקבל עלי מיתה, יהיה לי חלק בגן עדן? אמר לו: כן. אמר לו: השבע לי שיהיה מקומי בשכונתך ונשבע לו שיראה לקרבו אליו בגן עדן.

כשמעו, הלך אחריו לבית מדרשו, לקבל על עצמו מיתה. הודיעו הרב שמיתתו בשרפה, והשרפה על פי דין תורה אינה כמדורות זמורות, אלא ביציקת עופרת רותחת השורפת קרבי הנדון. הביאו את העופרת, והרב הצית תחתיה את האש ונפח במפוח עד שהותכה. השכיבו על הספסל וקשר עיניו בסודר, ואמר לו: "התודה על עוונותיך לאלוקינו וקבל עול מלכות שמים בלבב שלם ואמור שמע ישראל, וקבל עליך המיתה חלף עוונותיך שהכעסת כל ימך לבוראך". ופרץ בבכיה גדולה ומרה לעיני כל החכמים והזקנים שהתקבצו שם.

ואז אמר לו הרב: "הרחב פיך ואמלאהו ביציקת העופרת המותכת". פער האיש פיו, והרב יצק לתוכה מרקחת עלי ורדים ואמר לו: וסר עוונך וחטאתך תכפר!"

זעק האיש: "למען כבוד יוצרנו הרגני נא הרוג, כי למה לי חיים מאחר שעוונותי רבו מעל ראשי!" ענהו הרב: "אל תירא ואל תחת, כי כבר רצה האלוקים את מעשיך" ומאז והלאה היה לבעל תשובה גמור ולא זז מבית מדרשו של הרב. וכשהתבקש הרב לבית דין של מעלה הפציר בתפילה שימות גם הוא, ולפני פטירתו אמר: "פנו מקום לרבי משה די ליאון שבא לקיים שבועתו להוליכני לגן העדן לצידו" ולאחר פטירתו ראוהו כמה זקנים בחלומם כשהוא יושב במחיצת רבו ולומד עמו.

אומנות האהבה
הרב רפאל אוחיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

הסירה שלנו

איש אחד נשכר לצבוע סירה. עם מברשתו ויד יציבה, החל לצפות אותה באדום עז כפי שביקש הבעלים. במהלך עבודתו, הבחין בחור קטן בתחתית הסירה, כמעט בלתי נראה לעין בלתי מיומנת. מבלי לומר מילה, הוא תיקן את החור אף שלא היה חלק מתפקידו. פשוט מתוך אחריות ואהבת אדם. לאחר שסיים וקיבל תשלום, הלך לדרכו מרוצה. אך למחרת חזר הבעלים, מחזיק צ'ק נדיב בהרבה ממחיר הצביעה.

"אדוני, כבר שילמת לי", אמר הצבע המופתע.

"זה לא בשביל הצביעה. זה בשביל תיקון החור."

"אבל זה היה דבר כל כך קטן..."

"אתה לא מבין", פתח הבעלים. "כשביקשתי שתצבע, ידעתי על החור והתכוונתי לטפל בו למחרת. אחרי

שסיימת, ילדי לקחו את הסירה לטיול דיג בלי ידיעתי. כשהבנתי, נחרדתי לחשוב שיצאו בסירה פגומה." קולו נעשה עבה מהתרגשות. "חשבתי שאולי לא יחזרו לעולם. אבל כשחזרו בשלום, גיליתי שתיקנת את החור. אתה לא סתם תיקנת סירה - הצלת את חיי ילדי." "לפעמים, למחחות הקטנות ביותר יש ההשפעה הגדולה ביותר."

מעשים קטנים

כמו בסיפור הזה, גם בדרך לזוגיות ונישואין, המעשים הקטנים הם שעושים את ההבדל הגדול. כשאנחנו פוגשים את האדם המתאים, לפעמים עלינו לתקן "חורים קטנים" - להתגבר על ספקות, לעבוד על תקשורת, או פשוט לתת אמון.

מה שנראה לנו כמו מאמץ קטן - להתקשר כשמבטיחים, להקשיב באמת, לוותר על דבר-מה - עשוי להיות בדיוק מה שיציל את "הסירה" של הזוגיות שלנו. והאמת היא, שאף פעם איננו יודעים איזה "חור" שתיקנו היום, יציל את הזוגיות שלנו מחר.

הצינו עכשיו >>
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

חוברת
"הלימוד היומי"
מאת הרב יגאל כהן
לגברים ולנשים.

פותרים את היום
עם **5 דקות של אור!**

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאושרים

קצר
וחזק

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה רבנו
מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

רמז בפסוק

"וכי ירוק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב" (ויקרא טו, ח). בזוהר בפרשת שמות (דף יז ע"א) מסופר שפעם אחת הלך רבי יהושע בדרך וראה גוי אחד שיורק על איזה יהודי, ורבי יהושע אמר: "גזרנא עליונים למטה ותחתונים למעלה". והגוי הזה מת וקברו אותו במקום. איפה רמזו הדבר הזה? סבא ע"ה אמר לי רמז לזה, ואחר כך ראיתי שכתב את זה הרב לחם ביכורים (בסולת למנחה עמוד תפא במהדורא החדשה): "וכי ירוק הזב בטהור" ס"ת יקבר. והגויים טמאים, יש להם דין של זבים, "חכמים גזרו עליהם שהם כזבים לכל דבריהם" (נדה דף לד ע"א), ולכן הגוי הזה יש לו דין של זב והוא מת במקום.

"לא הפך הנגע את עינו"

יש עוד חידוש בסוף פרשת תזריע (שם יג, נה), "וראה הכהן אחרי הוכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה". מה זה לא הפך הנגע את עינו? לא הפך את העין שלו? לפי הפשט הכוונה לא הפך הנגע את מראהו, הנגע נשאר במקומו, "עינו" הכוונה מראיתו. אבל הבן איש חי (בדרושים) אומר: כתוב בספר יצירה: "אין למעלה בטובה יותר מענג ואין למטה ברעה יותר מנגע". נגעים זה דבר איום ונורא. יש בית חולים למצורעים קוראים לו "טלביה", ואי אפשר להתקרב לחולים, נותנים להם את התרופות ובורחים. וזה מה שהפסוק אומר: "והנה לא הפך הנגע את עינו", הוא לא הפך ושם את העין בהתחלה ואז יהיה ענג, הוא לא הפך את עינו, העין נשארה בסוף, נשאר נגע, ואז צריך לשרוף את הבגד - "באש תשרפנו" (שם).

התחזקתי

תהליך התחזקות

היי, שמי תמר ואני גרה בבית שמש.

אשמח לספר על איך התחזקתי דרך הרב יגאל כהן.

אני באה מבית דתי-מסורתי, ותמיד היינו שומרים שבת וכשרות אבל באופן בסיסי. בשנה האחרונה אני מתחזקת ונחשפת לשיעורי תורה של רבנים שונים.

השיעור תורה הראשון שנחשפתי אליו והלכתי אליו היה השיעור תורה של הרב יגאל כהן בבית שמש יחד עם הרב זמיר כהן.

בתחילת ההתחזקות שלי, בקיץ האחרון, הלכתי לשיעור תורה של הרב שניר גואטה (שיעור תורה שני שלי בחיים). בסוף השיעור הרב עשה "קבלות" והחלטתי לקחת שתי קבלות על עצמי. אחת - שמירת נגיעה, והשניה - שמיעת שיעור תורה/ דבר תורה בכל פעם שאני נכנסת לרכב. כל זאת במשך שבועיים. השיעור נערך בתשעת הימים, ככה שלא יכולנו לשמוע מוזיקה ולכן זה התאים.

מרגע הקבלה, שמעתי שיעורים של הרב יגאל כהן בכל פעם שנכנסתי לרכב, והתמכרתי והמשכתי לשמוע בכל יום עד היום. זה מה שמחזק אותי ונותן לי כוח להמשיך הלאה בחיים באמונה וביטחון מלא בקב"ה בכל צעד וצעד שאני עושה.

השיעורים של הרב ממלאים את הנפש, מחזקים ומעצימים כל אדם ששומע אותם. הם מעלים את הביטחון ואת השמחה והאמונה העצמית ובקב"ה!

תודה לך הרב על זיכוי הרבים הגדול הזה שאתה עושה ועל כל הטוב הזה שאתה מפיץ בארץ ובעולם.

התחזקתם מהרב? שלחו לנו ונפרסם בעלון < anafeamalon@gmail.com

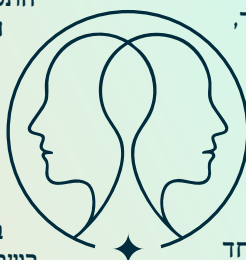
יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת מבקשי פניך

אלא שכאן מגיעה תורת הסוד [וכמובן שנהיה מאוד זהירים בלימודה כידוע] ובאופן מיסטי מבארת לנו סודות הבריאה: כיצד עשה השם שהתכונות יהיו שונות? איפה בעצם מקור התכונה? ומי מפעיל אותה? ובכלל כיצד מופעלת הבריאה כולה?

חז"ל במדרש מלמדים אותנו שלכל עשב ועשב יש מלאך ממונה עליו שמכחו ואומר לו גדל, דהיינו שכדי שצמח יגדל יש כוח רוחני שפועל זאת, ועוד למדונו חז"ל שלכל אומה יש שר בשמים שממונה עליה ומפעיל אותה ואת גורלה, והענין מבואר בדברי הצדיקים שבעצם יש כוח רוחני שפעם הוא בשם שר ופעם מלאך ממונה שהוא פועל בהוראת השם יתברך, ולא השם יתברך מפעיל ישירות.

בשבוע הבא נלמד על המושג "מזל"

שאלו אחד מהם דומה לחברו

הנה ידוע שטבעי בני האדם שונים אחד מחברו וכמו שלימד אותנו הרמב"ם (הלכות דעות) דעות הרבה יש בבני אדם וזו משונה מזו, יש אדם שהוא כועס תמיד, ויש להיפך, ויש אדם שהוא שפל עד מאוד ויש להיפך, ויש בעל תאוה לא תשבע נפשו ויש להיפך, ויש בעל נפש רחבה שלא תשבע נפשו מכל ממון שבעולם ויש להיפך.

ולמדונו רבותינו המקובלים ובעלי המוסר, טעם להבדלים הללו, כי כל אחד יש לו יעד שונה מחברו בהמלכת השם יתברך בעולם, וזה על ידי שכל אחד מתקן את מידותיו שלו השונות משל חברו, וכמו שהגדיר פעם אחד המקובלים "שם היה אחד אפילו שדומה בדיוק לחברו זה היה בריאה לבטלה והקב"ה לא בורא בריאה לבטלה".

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות באמונה למה לקיים מצוות?

להכיר באמת

"אמונה זה מבפנים... אני לא חייבת לקיים מצוות כדי שהשם יאהב אותי או כדי להיחשב לאדם טוב יותר". ככה חשבתי שנים. ידעתי שיש בורא לעולם והאמנתי בקיומו... היום אני מבינה שלא הכרתי אותו כלל. אז נכון, אמונה זה קודם כל ולפני הכל מבפנים, בתוכנו ממש, אבל הדרך הטבעית של אהבה הינה להתממש... וכיצד אממש את אהבתי לבורא אם לא ע"י קיום מצוות אותן הוא כה אוהב? כשחזרתי בתשובה, הגעתי להבנה חד משמעית שלא הכרתי את השם יתברך כלל. ידעתי שהוא קיים, אך לא באמת הכרתי אותו ואת גדולתו. זה שהוא אוהב אותנו בכל מצב - זה נכון, אנחנו הילדים שלו והאהבה שלו אלינו אינה ניתנת למדידה או לשיעור וכל המילים שבעולם לא יספיקו כדי לתאר את עוצמתה, אך עדיין, כמו כל הורה שאוהב את ילדיו, חשוב לו שגלך בדרך הנכונה לנו ביותר, דרך שבה נממש את כל הכוחות והיכולות הטבועים בנו, נממש את הכישרונות בהם התברכנו, נגיע לרמה המקסימאלית של מימוש התכלית למענה ירדנו

לעולם הזה, ואת זה אפשר לעשות רק ע"י הקשבה לאותו אחד שיצר את המכונה המשוכללת בעולם אשר מורכבת מגוף האדם ומנשמה... רק מי שיצר אותה, יודע את הדרך לתפוקה המקסימאלית שלה. כדי שנוכל להגיע לשם, קיבלנו ספר חוקים וכללים המלמדים אותנו כיצד עלינו לחיות ובמידה ואכן נפעל לפיו, נגיע למחוזות גבוהים אותם מעולם לא הכרנו.

העולם הזה או העולם הבא?

יש אנשים שאינם מאמינים שהעולם הבא קיים או מפקפקים בקיומו, לכן הם בוחרים לנצל עד כלות את העולם הזה וליהנות מכל מה שיש לו להציע כי "החיים קצרים וכל יום אינו חוזר", נהנים מהנאות העולם הזה הגשמי, חיים במרדף יומיומי אחר ההנאות הגשמיות, אחר סיפוק התאוות, מנסים להגיע לסיפוק מכל בחינה אפשרית על מנת לא להרגיש שהם מפספסים את החיים... ככל שעושים יותר, מתרוקנים יותר. לפני שחזרתי בתשובה חשבתי שאנשים שחיים חיי תורה ומצוות הם מסכנים, חשבתי שהם נכנסו לכלא מתוך בחירה, שמו לעצמם כ"כ הרבה גדרות ואיסורים, החיים חולפים והם לא נהנים... כך האמנתי. היום אני מבינה שאני זאת שחייתי בכלא, הייתי עבד של התאוות שלי! של ההרגלים המוטעים אליהם הרגילה אותי החברה, הייתי עבד של הדאגות, עבד של הפחדים, דווקא היום, כשאני חיה בתוך הגדרות שהציבה לי התורה הקדושה, אני חופשיה יותר מאי פעם!

אם נצא מנקודת הנחה שאין עולם הבא ויש רק את העולם הזה, כיצד נהנה יותר - בחיים חילוניים או חיים דתיים? בתור אחת שחיה את שני העולמות אני יכולה לומר בפה מלא שחיים של תורה הם הרבה יותר מהנים! כשחייתי חיים חילוניים, לא באמת הרגשתי את האושר הפנימי הזה שמרגישים כשהנשמה נהנית ושמחה ולא רק הגוף, אז גם אם נניח לרגע שאין עולם הבא, עדיין הייתי בוחרת לחיות בדבקות את חיי התורה כי זהו אור גדול ומתמשך ותקווה אינסופית שאת קמה איתה בכל בוקר מחדש... אם הייתי עדיין חיה חיים חילוניים, הייתי ממשיכה לחיות ברדיפה עצמית מתמשכת אחר סיפוק התאוות שלעולם אינה מסתיימת ("מרעיבו שבע ומשביעו רעב" - סוכה, נב', ב') וכך הייתי מפסידה גם את העולם הזה וגם את העולם הבא... ואם נחזור למציאות לפיה יש עולם הבא, אם חייתי חיי תורה ומצוות - הרווחתי את כל העולמות.

האם נשים חייבות בנטילת מים אחרונים?

כן. (ש"ע סי' קפא סעיף א, הליכות עולם ח"ב עמ' מה, ועי'

בשו"ת שבט הלוי ח"ד סי' כג)

האם מותר לאשה להתייחד עם שני גברים?

לבני ספרד אסור. ולבני אשכנז ניתן להקל.

(ש"ע אה"ע סי' כב סעיף ה, וברמ"א שם להקל. ועי' בשו"ת דברי בניהו

חלק טו סי' מז).

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

שברשעים הוא אוהב אהבת עולמים... אין כזה דבר רק אם תעשה כך, יאהבו אותך ואם לא אז לא... הפוך. הוא איתך בצרה, הוא איתך בקושי, הוא האוהב האמיתי היחיד שלך!

זה יעזור לנו בזמן קושי... בשעה שההסתר גדול, כשאת לא רואה את האור בקצה המנהרה... שממש קשה להבין ולשמוח במציאות. אז תזכרי - השם יתברך תמיד אוהב אותי, ותמיד יהיה לי רק טוב! זה לא סתם שיר קליט ומקפיץ, זו האמת. השם אוהב אותך והוא יעשה לך רק טוב.

גם אם לא נראה לך, גם אם ממש קשה לך לראות את זה, תזכרי שהשם איתך.. הוא יודע מה את עוברת, הוא מבין לליבך ולכתחילה הוא יצר את המציאות הזו. כי היא הכי טובה והכי נכונה לך, משורש הנפש, בלי שנבין ובלי שנדע למה. אנחנו לא יכולים להבין הכול... ישנם דברים רבים שנסתרים מבינתנו... מי אנחנו שננתח כל מציאות וכל מקרה. עלינו מוטל לזרוק את השכל הלאה, להבין שאנחנו לא מבינות. רק דבר אחד נעשה - נשנן עד שיכנס טוב טוב לראש - השם אוהב אותנו כל כך.

זה נותן כוח אמיתי, לעבור את התקופות, לצלוח את החיים, לחיות באמונה אמיתית ומתוקה מדבש... ובמיוחד נזכור שהאוהב האמיתי שלנו הוא בורא כל העולם שיכול לסדר לך את כל מה שתצטרכי ברגע. אין לו שום מגבלה. סמכי עליו שהוא עושה אך ורק לטובתך תמיד. שבת שלום.

לאשת חיל נופית משולם מחברת הספר "תוכו רצוף אהבה"

ה' יתברך תמיד אוהב אותי

**האם יש לנו מושג
כמה בורא עולם אוהב אותנו?**

לפעמים הידיעה הזו משמשת כפתרון לכל כך הרבה קונפליקטים. הבעיה היא שאנחנו אף פעם לא זוכרות את זה... תמיד יצר הרע מנסה בכל כוחו להשכיח מאיתנו את הידיעה הברורה והאמונה הפשוטה - שהשם יתברך תמיד אוהב אותי!

הוא באמת אוהב אותנו, יותר מכל אחד אחר, הוא היחיד שאוהב אותנו באמת. האהבה של כול מי שמסביבנו בשר ודם, תמיד תלויה במשהו בסופו של דבר. ולכל אהבה יש סוף, יש תנאי, ישנו גבול, ששם אני כבר לא מסוגלת.

ובורא עולם? אבא, הרחמן והטוב... לו אין גבול, אין לו סוף. אין לו שום תנאים, אפילו את הרשע

ברגע שהוא מספר לשון הרע על השני... מרגיש מעין "ענג" להשמיץ את האחר!

ולכן אין טעם ללכת עם נגע הצרעת לרופא, כי זה נעשה בעקבות החטא שאותו אדם עשה.

כשיראה את הנגע לכהן, יגיד לו הכהן, כנס ל"בידוד" שבוע ימים ולפעמים אף יותר אם הנגע לא מאובחן כראוי, וכשתשב לבד תחשוב מה הרווחת מהדיבור הזה- שכן לקחת אדם ופגעת לו באופי ובתדמית שלו!

ואז הוא מבין את עוונותיו ושלא יצא לו שום תועלת מהדיבורים הללו ומתחיל לחזור בתשובה. ואז בלי משחה ובלי תרופה, הנגע היה מתחיל להיעלם! הוא בא מסיבה רוחנית והולך מסיבה רוחנית.

דברים אלו אקטואליים לימינו. היום ליצר יש שיטות קלות מאוד ללשון הרע! היום בדור הרשתות החברתיות, גם מבלי לפתוח את הפה, מספיקה רק "הקלקה קטנה" במסך ו"שיתוף" ידיעות רכילותיות - ובלי לשים לב אנחנו מגיעות לקנה מידה של הפצת לשון הרע בצורה לא נורמלית! לכן אנו צריכות לשים לב איזה מידע אנחנו "מעבירות הלאה"... אנחנו צריכות להישמר מכל משמר מעוון לשון הרע שכן הוא גורם לפירוד בלבבות ישראל!

שנוכה לשמור על קדושת הפה, שבת שלום!

מזכרת
הרבנים
תאריך גולן

תאריך ארץ כוחן של מילים

השבת נקרא 2 פרשיות: "תזריע" + "מצורע".

בפרשה מסופר על נגע הצרעת- נגע בעור המגיע בעקבות חטא הלשון הרע ודרכי ההתמודדות עם אותה צרעת.

שואל הזרע שמשון: למה אדם שהיה מקבל את הנגעים האלו בעור, היה הולך לכהן? למה לא ללכת לרופא? הרי זה הגיוני ללכת לאדם שמבין ברפואה כדי שיאבחן נגעים בעור...

ועונה- שנגע הצרעת זו לא סתם מחלת עור! אלא נגע בנפש שמתפרץ החוצה דרך העור...

הנפש היא פנימית והיא מקרינה החוצה דרך כל מיני שערים, לדוגמא: אם אני רוצה לומר את המחשבות שלי, זה דרך שער הפה-הדיבור.

האנרגיה השלילית הנובעת מרגשות הקנאה שבתוך האדם, מתפרצת משער העין - מה שנקרא "עין רעה".

אומר הזרע שמשון שברגע שאדם פוגם בנפש על ידי דיבורים רעים של לשון הרע, הוא מקבל נגע - היפוך אותיות עֵץ, שהרי זה מה שמרגיש האדם

אתפיס באחזקת תורה!

מעל 150 אברכים לומדים בבניין "יביע אומר"
ואתם יכולים להיות חלק מזה!

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

בשביל הנוער

בקול בוכים להסביר: יש סוג של משחק בקרב הזוגות הצעירים, שעושים איזשהו סימן היכר על שטרות הכסף, ואם קורה שאותו השטר עם הסימן חוזר אלי, אזי מיד קונה אני מתנה בשטר זה לבעלי, וכן אם השטר מגיע באקראי לבעלי, מיד קונה לי הוא מתנה בשטר זה. וזו הייתה כוונת בעלי באומרו: "נראה מתי השטר הזה יחזור אלינו..."

האחריות שלך

פרשתנו עוסקת בנגע הנורא שהיה בזמנם, נגע הצרעת. זהו נגע שכידוע בא על עוון לשון הרע. אחד הגורמים העיקריים לחטא הלשון הוא שאנו חושבים עצמנו כחוקרי ליבות וכליות, וכל דבר שאינו נראה למראית עינינו, הרי הוא פסול וזר, וצריך טיפול וכו'...

אך הסיפור הנ"ל מגלה לנו שאפילו אם נשמע משהו מפורש, או אם נראה משהו ברור, עדיין אין זו סיבה מספקת לכעוס וכל שכן לדבר, ללכלך, או להחריב עולמות.

ודבר בעיתו מה טוב, שכעת אנו קוראים מידי שבת את פרקי אבות המלאים במוסר והנהגות. ובשבת האחרונה קראנו את פרק א' משנה ו': "וְהָיָה דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זָכוֹתוֹ"

זו משנה שנפסקה להלכה! אך מעבר לכך אם נפסיק להיות שיפוטניים כלפי הסביבה הקרובה והרחוקה, נבחין שאיכות חיינו משתפרת פלאות, הן משום הרוע הנפשי, והן משום שנהיה יותר אהובים בחברה. וכמו שנקרא בשבת הבאה במסכת אבות (ג'-י) "כָּל שְׂרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נֹחָה הַיָּמִינוּ, רֹחַ הַמָּקוֹם נֹחָה הַיָּמִינוּ. וְכָל שְׂאִין רֹחַ הַבְּרִיּוֹת נֹחָה הַיָּמִינוּ" ופירש על זה ר"ע מברטנורא: "כל מי שאהוב למטה בידוע שהוא אהוב למעלה"

יהי"ר שנזכה להתקרב לבורא עולם, ולהיות יהודים כשרים, עבדי ה' נאמנים, במילוי כל המשאלות לטובה, אכי"ר.

שבת שלום ומבורך

היסס לרגע, שלף שטר כחול ונתנו בשמחה לחמיו, אך שנייה לאחר מכן סינן לעבר הכלה "נראה מתי השטר הזה יחזור אלינו"

אבי הכלה "בלע את הרוק" והגיע לביתו עם סלי קניות מלאים,

אך עם לב שבור. "הוא לא מתבייש החתן הזה??? זה מה שלומדים בישיבה?" "כל מה שנתתי לו זה לא מספיק לו? אבא שלו התפרן לא שיחרר אפילו שקל, והוא כזה כפוי טובה מתייחס אלי בכוזל, ולזול, ועוד ליד הבת שלי? איך היא נפלה עם בעל רע מידות שכזה??? את צרור טענות זה שמעו כל בני המשפחה והסכימו עם האב הזועם עם כל מילה, ומעתה ואילך "קיבלו על עצמם" נתק מוחלט עם הזוג הסורר!

הכלה שהרגיש שמהו לא בסדר צלצלה לביתה במוצאי שבת, אך אף אחד לא עונה. ביום ראשון, שוב אין מענה, וכך חזר לו התסריט כל השבוע. עד שביום שישי החליטה הבת לגשת לבית הוריה ולברר מדוע מתעלמים ממנה.

בהגיעה לבית הוריה נתקלה בפרצופים חמוצים

עד עקומים, ובקושי שלום ענו לה. ואז שאלה בקול גדול: מה קרה??? האב הזועם ניפח את נחיריו, ובטון דרמטי החל להרצות בפניה את אשר עולל לו החתן בסופרמרקט בשישי הקודם ביחד איתה, וסיים במשפט השפל והמשפיל שקלטו אזניו: "נראה מתי השטר הזה יחזור אלינו!" - אחרי זה יש לך עוד מה לשאול??? - הזדקק האב.

הבת נחרדה לגודל הטעות הנוראה, והחלה

חיזוק
לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

נראה מתי השטר הזה יחזור אלינו

שטר תמים

לפני כמה שנים התחתנו זוג בני תורה בבני ברק, ונהנו מתמיכה פיננסית מלאה של אבי הכלה, בעוד שאביו של החתן לא השתתף כלל בהוצאות החתונה והדירה, זאת משום שמצבו הכלכלי היה עגום ביותר.

כחודש לאחר החתונה השמחה והנפלאה, פגשו באקראי הזוג הטרי והמאושר באבי הכלה, באחת מרשתות שיווק המזון בבני ברק, ואבי הכלה שמח שמחה גדולה שפגש את חתנו הנערץ בסופר, משום שנתקע ללא מזומנים בכיס, ומיד ביקש מחתנו הלוואה של שטר כחול. החתן לא

הנוער שואל

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

אדם שקם באמצע הלילה כדי לשתות מים והוא חוזר לישון לאחר מכן, האם חייב ליטול ידיים קודם?

לא חייב ליטול ידיים, אלא יכול לנגב ידיו בבגד (דוגמא מגבת או שמיקה), ולברך שהכל ולשתות. ובבוקר צריך ליטול ידיו כרגיל.

אדם שאינו יוצא מביתו בשבת, האם צריך גם להתלבש בבגדי שבת?

כן. כבוד השבת הוא גם במלבושים, וגם כשאנו יוצא מהבית.

אני מתחזק וקבלתי על עצמי נטילת ידיים כל בוקר, אשמח להדרכה איך עושים את זה?

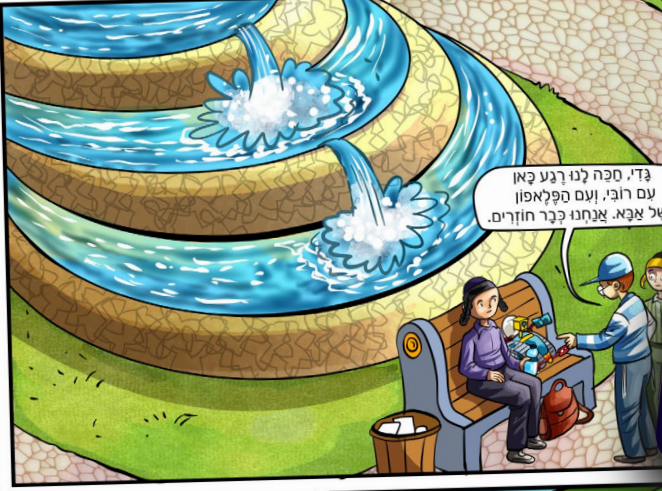
תחילה לוקחים את הנטלה (הכלי ממנו שופכים את המים על הידיים) ביד ימין וממלאים מים, וכשהנטלה מלאה מים מעבירים אותה מיד ימין ליד שמאל, ושופך המים מהנטלה שביד שמאל על יד ימין, ואחר כך יעביר הנטלה ליד ימין וישפוך על יד שמאל, וחוזר ועושה כסדר זה עוד פעמיים (סה"כ 3 נטילות על כל יד לסירוגין). ולאחר מכן ישפוף ידיו זו בזו ויגביה ידיו למעלה ויברך על נטילת ידיים - ואחר כך ינגב ידיו.

פרק 5 תקציר:

אלי וסוזי קלויס את גדי לעתוך בארצות הברית. גדי עובר את העתוך בהצלחה, אך כואב לו הראש. הופא הכנתו נצלם, והילדים מחליטים לצאת עם גדי ללונה פארק. בישן כתבנים ברזשים להשתלט על העולם באמצעות החדרת טבבים לראשם של כנהיגים. הם רוצים לנסות את השבב על ראשו של גדי.

בלונה פארק

סקה מוק

יודעים את התשובה?

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס

anafeamalon@gmail.com

נראה אותך חולה

איזה חלק בתפילה נאמר עליו שצריך לאומרו כמונה מעות?

פינת הילדים

פרשת שבוע אירוק

פרשת תזריע מצורע

בפרשות תזריע ומצורע אנו לומדים על הצרעת ועל הכהן שהיה בודק את הנגעים שהופיעו על העור, הבגדים או הבתים. הכהן היה מסתכל בזהירות, ולפעמים אפילו מחכה שבוע שלם לפני שהחליט אם האדם טמא או טהור.

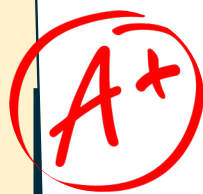
ילדים יקרים, חשוב שתדעו שאסור לשפוט אנשים רק לפי המראה החיצוני. כשהכהן בדק את הנגע, הוא לא מיהר להחליט. הוא הסתכל

היטב, שקל את כל הפרטים, ולפעמים אפילו חיכה לראות איך הדברים מתפתחים. מכאן אנחנו לומדים שגם אנחנו צריכים להיות זהירים ולא למחר לשפוט אחרים.

הצרעת, כפי שלימדו אותנו חז"ל, הגיעה לאדם בגלל לשון הרע כשדיבר רע על אדם אחר. כשאנחנו מדברים לשון הרע, אנחנו בעצם שופטים מישהו אחר בלי לדעת את כל הסיפור. ה' רוצה שנלמד לראות אנשים מעבר למה שנראה בחוץ ולהבין שלכל אדם יש סיפור מיוחד שלא תמיד אנחנו מבינים.

המצורע היה יוצא מחוץ למחנה, אבל הכהן לא שכח אותו. הוא המשיך לבדוק אותו ולעזור לו לחזור למחנה. מכאן אנחנו לומדים שחשוב לדאוג לכל אדם, בפרט למי שנמצא בקושי או בבידודות.

ה' מבקש שנסתכל על אנשים בעיניים טובות, שניתן הזדמנות שנייה, ושנעזור לאלה שבמצב קושי לחזור ולהשתלב בחברה. כשאנחנו עושים זאת, אנחנו מביאים אור וטהרה לעולם, בדיוק כמו הכהן שעזר למצורע לחזור למחנה.

אני אוהב מבחנים שצריך לסמן בעיגול. אני עושה אותם בשביל הקף

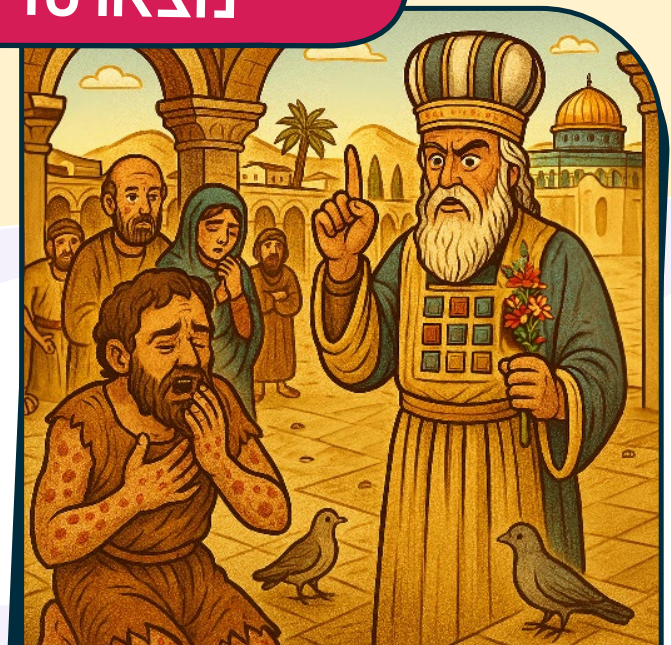
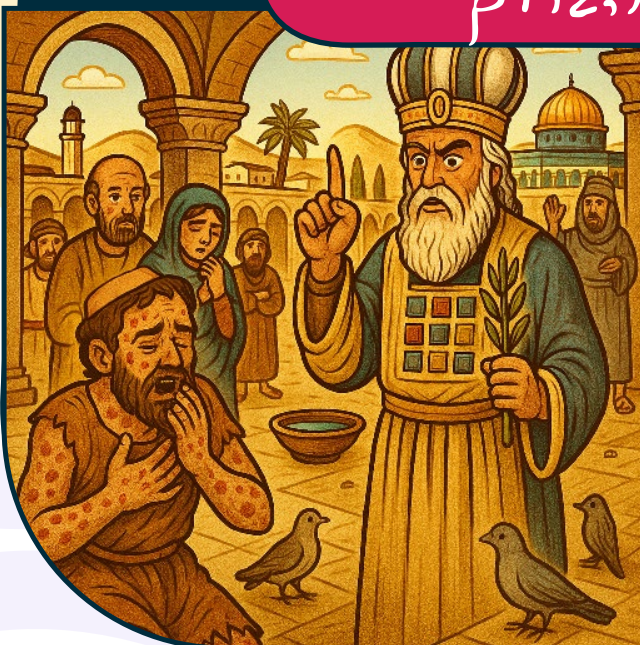

מצחיק מאד... | מויאל אמיר

רציתי לבדוק באינטרנט מזה מובטל.. זה לא עובד

מצאו 10 הצל'ים

מהלך

הפסוק למסעך צפורה

יודעים את התשובה
שלחו לנו במייל

anafeamalon@gmail.com

למנהיג הדור, התאפיין בלב ענק וברגישות שאין דומה לה. הוא תמיד דאג לשים לב גם לפרטים הקטנים ביותר בחיי אחרים, מתוך אמונה עמוקה ש"כל אדם הוא עולם ומלואו". הסיפור הזה הוא רק דוגמה אחת מתוך אינספור רגעים שבהם הרב שילב חכמה, ענווה ואהבת הבריות, והפך לדמות מופת לדורות.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

הרב אהרן לייב שטיינמן

בכיתה קטנה ומיוחדת, למדה ילדה בשם שרלה. על פניה הייתה צלקת קטנה, ויום אחד החלה אחת הילדות לצחוק עליה שוב ושוב. שרלה הרגישה עצובה ובודדה, והחליטה שלא תגיע יותר לבית הספר. המורה ניסתה לדבר עם הבנות, אך שום דבר לא עזר.

בצער רב פנתה המורה לגאון הרב אהרן לייב שטיינמן, שהיה ידוע בגדולתו בתורה וברגישותו הרבה לכל אדם.

כששמע הרב את הסיפור, הוא נעצב מאוד, כי כאב לו לשמוע שילדה נפגעה כל כך לאחר שחשב מעט אמר: הדבר הזה חייב להיפסק מיד, יש לי רעיון. למחרת בבוקר, המורה נכנסה לכיתה ואמרה לבנות: "היום לא נתפלל תפילת שחרית, מיד נתחיל בשיעור חשבון." הבנות הופתעו מאוד ושאלו: "למה? מה קרה?" המורה הסבירה: "יש ילדה שנפגעה בכיתה שלנו, וכשהקדוש ברוך הוא רואה שיש עלבונות ופגיעות, הוא לא רוצה לשמוע את תפילותינו. כך הורה לי הרב שטיינמן."

הבנות חשו בושה וחרטה עצומה. בהפסקה הן התאספו יחד, וכולן החליטו לכתוב לשרלה מכתב סליחה מלא אהבה והתחייבו להתנהג בכבוד ואכפתיות.

שרלה חזרה לכיתה, והפעם, כולן קיבלו אותה בחיוך חם. מאז, הכיתה הייתה מלאה באהבה ושמחה.

הרב אהרן לייב שטיינמן ז"ל, מעבר לגדולתו התורנית שהפכה אותו

נפלאות הבריאה

שמואל קורייב

הדגים

שלום ילדים יקרים, היום נלמד על הדגים שמסמלים ברכה ושפע, וכמו שהם חיים במים ונסתרים מהעין הרעה, כך גם עם ישראל זוכה להגנה מיוחדת מהקדוש ברוך הוא.

- הדגים הם יצורים מופלאים ומגוונים מאוד, וכל אחד מהם מגלה לנו עוד טפח מחוכמת הבריאה. בואו נגלה כמה דברים מרתקים על הדגים, שאולי לא ידעתם!
- יש דגים שיכולים לשנות את צבעם כדי להסוות את עצמם, ממש כמו זיקית. זה עוזר להם להתחבא מטורפים או להפתיע את הטרף שלהם.
- יש דגים שיכולים לנשום גם מחוץ למים! דג הריאות מסוגל לשרוד חודשים בתוך בוץ יבש ולחכות עד שיחזרו המים.
- דג הסלמון זוכר בדיוק את הנחל שבו הוא נולד, והוא חוזר אליו אחרי מסע ארוך של אלפי קילומטרים כדי להטיל ביצים.
- יש דגים שמפיקים אור בחושך! הם משתמשים בחיידקים מיוחדים בגופם שמאפשרים להם לזהור במעמקי הים החשוכים.
- יש דגים שמסוגלים "ללכת" על קרקעית הים בעזרת סנפיריהם, ממש כמו רגליים קטנות.
- דגים מסוימים יכולים להפיק זרם חשמלי בגופם! הצלופח החשמלי משתמש בזה כדי להמם את הטרף שלו.

הכריש הלווייתני הוא הדג הגדול ביותר בעולם - הוא יכול להגיע לאורך של יותר משמונה עשר מטרים ולשקול עשרות טונות!

הדג הקטן בעולם הוא בגודל של גרגר אורז - אורכו רק שבעה וחצי מילימטרים כשהוא בוגר.

ישנם דגים שמסוגלים לזהות רעידות אדמה לפני שהן קורות, על ידי תחושת שינוי לחץ במים.

דגים מסוימים יכולים לקפוץ מעל פני המים כדי לברוח מטורפים, כמו דגי המעופף שיכולים לדאות למרחקים ארוכים.

דגי נקאי מקימים "תחנות ניקוי" שבהן דגים גדולים יותר באים כדי להסיר מהם טפילים.

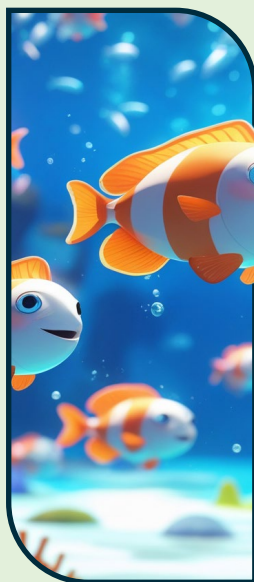
דגים מסוימים שומעים באמצעות שלפוחית מיוחדת בגופם, שמגיבה לגלי קול במים.

ישנם דגים שמתקשרים זה עם זה בעזרת קולות מיוחדים, כמו נקישות או שריקות עדינות...

הדגים מזכירים לנו שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד, גם כשאנחנו לא רואים את זה. שנזכה לשפע של ברכה, בדיוק כמו הדגים, ושנזכור תמיד להתפעל מנפלאות הבריאה!

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

תודה שלא שכחתם אותי

מפעל החסד של הרב יגאל כהן מחלק מדי שבוע
סלי מזון ומצרכים לכ-800 משפחות הזקוקות לכך.
בנוסף, "המסעדה" שלנו פתוחה מדי יום ומגישה
ארוחת צהריים מכובדת לכ-200 ילדים ומבוגרים
מעוטי יכולת

לתרומות ולשותפות: 03-8000-770

היו שותפים בחסד!

שיעורים מחזקים בשידור חי

בערוץ היוטיוב ענפים

השיעור המרכזי לחיים מאושרים
מדרשת ענפים / רחבעם זאבי 2
פתח תקווה / לנשים וגברים בהפרדה

שלישי
21:45

הלכה ואמונה
מדרשת פסגות / גליס 37,
פתח תקווה
גברים בלבד

ראשון ורביעי
19:45

אמונה.
חטיבציה.
זוגיות.

עם הרב יגאל כהן!

אל תפספסו
< < < <

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עריכה לשונית: תהילה עובדיה | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

לרפואה שלימה
לינוי אפרת בת חגית

לרפואה שלימה
הדסה בת זרבה

לרפואה שלימה
רחל רינת בת עופרה

לעילוי נשמת
מרן ראש הישיבה
רבי מאיר ניסים מאזוז זצוק"ל

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה